

[Hanne Reintoft.]

duer ikke. Mange af vore arbejdsløse er for øjeblikket langvarigt ledige og får derfor antagelig mindre indtægt end forventet og betaler måske en merskat, der først erstattes efter ca. 1½ år. Det er tungt at være arbejdsløs. Mange kastes ud i arbejdsløshed på grund af regeringens økonomiske politik, og den samme regering har ikke sørget for en virkelig erstatning ved ledighed.

Jeg kan ikke fordrage at bede denne regering om noget, men jeg vil ikke alene kræve det, jeg vil også bede ministeren overveje, om ikke denne nye og dybe uretfærdighed, der faktisk rammer socialt meget hårdt, kunne blive ændret.

Finansministeren (Poul Møller): Det ligger nok uden for spørgetidens knappe tidsmæssige rammer at gå ind i en almindelig debat om fru Hanne Reintofts mere almindelige bemærkninger om arbejdsløsheden og regeringens beskæftigelsespolitik.

Jeg vil holde mig til det spørgsmål, der er stillet mig, og som jeg er glad for at fru Hanne Reintoft har stillet, da det giver mig anledning til at forklare lidt nærmere om den særordning, der ganske rigtigt er truffet med hensyn til fremgangsmåden, når der skal trækkes kildeskat af arbejdsløshedsunderstøttelse.

Efter kildeskatteloven skal kildeskat jo principielt — altså også af arbejdsløshedsunderstøttelse — trækkes på grundlag af skattekort med fradrag og trækprocent. Imidlertid blev det af arbejdsløshedskasserne anført, at det ville medføre et overordentlig stort administrativt besvær for kasserne, hvis de i hvert enkelt tilfælde skulle indfordre skattekortet og beregne skatten under anvendelse af fradrag og trækprocent.

Der gennemførtes derfor en ændring, således at der kan fastlægges en mere summarisk trækordning i disse tilfælde. Dette skete ved en bekendtgørelse af 21. november 1969, hvorefter kildeskattetrækket af bl. a. arbejdsløshedsunderstøttelse foretages efter en tabel med beløb alt efter størrelsen af den daglige understøttelse. Da understøttelsen fra og med den 1. april 1970 opgøres på ugebasis, gennemførtes fra denne dato den ændring, at skatten af understøttelsen beregnes som 15 pct. af

det samlede dagpengebeløb; de 15 pct. svarer nogenlunde til niveauet i den tidligere tabel.

Efter at denne ordning således var gennemført, fremkom der betydelig kritik også i dagspressen af, at det i praksis forekom, at den understøttelse, der udbetaltes, efter at kildeskatten var fratrukket, var større end den tilsvarende løn efter fradrag af kildeskat. Den disponible indtægt under ledighed var altså somme tider større end den disponible indtægt under beskæftigelse. Endvidere ville det forholdsvis lempelige summariske træk i understøttelsen navnlig ved ledighed af længere varighed kunne medføre, at der til sin tid skulle betales restskat med ikke helt ubetydelige beløb. Man fandt derfor, at der måtte ske kildeskattetræk i understøttelsen med noget større beløb end hidtil.

Efter forhandlinger med arbejdsministeriet og Arbejdsløshedskassernes Samvirke er man herefter nået frem til den ordning, der er fastsat ved bekendtgørelsen af 18. december 1970. Herefter trækkes der kildeskat med 15 pct. af den del af understøttelsen, der skulle svare til sats 40, i reglen svarende til en dagløn på 50 kr., og derefter med 35 pct. af resten.

Der skal således efter 1. januar 1971 trækkes kildeskat i arbejdsløshedsunderstøttelse med et noget større beløb end hidtil, således som fru Hanne Reintoft fastslog det. Dette skyldes dels de forhold, jeg her har nævnt, dels den stigning i kommuneskatteprocenterne, der vitterlig er sket i 1971.

Jeg vil gerne understrege, at også efter den ordning, der nu er truffet, vil kildeskattetrækket i understøttelse i en del tilfælde stadig være lidt for lavt. Dette gælder navnlig for personer med ét personfradrag, altså dels for ugifte, dels for gifte, hvor også hustruen har indtægt. Når der skal fastlægges en summarisk ordning, må den dog nødvendigvis hvile på en gennemsnitsberegning, og så kan det ikke undgås, hverken at kildeskatten eller understøttelsen i nogle tilfælde bliver lidt for lav, eller at der omvendt forekommer tilfælde, hvor skatten er lidt for høj i forhold til træk på grundlag af skattekort. Det må dog huskes, at forholdet i alle tilfælde bliver reguleret ved slutligningen.